

LEOPOLDON

5/2010

DNES kto je kto...

A

B

C

D

E

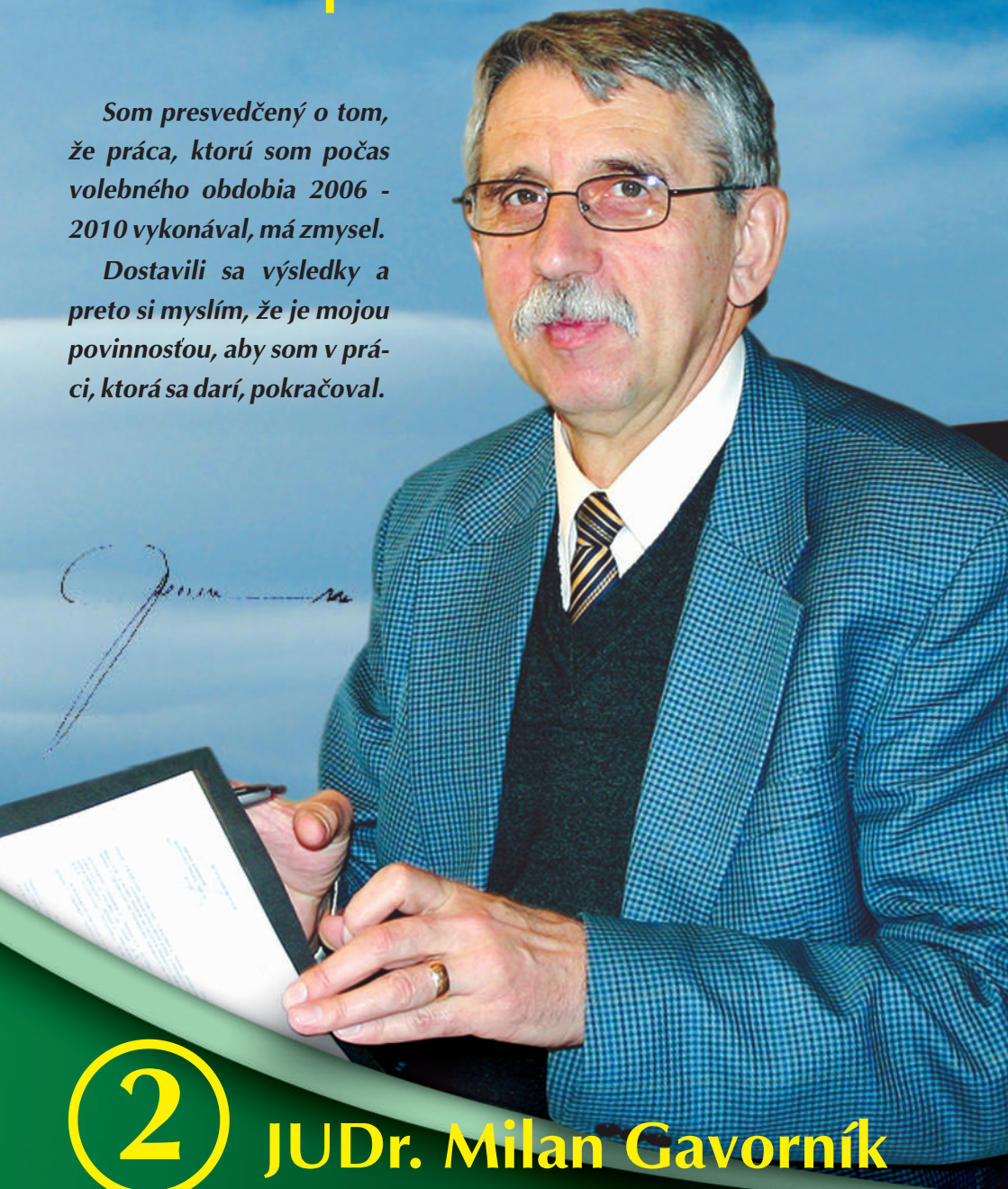

F

Nezávislý kandidát na primátora mesta Leopoldov

Som presvedčený o tom, že práca, ktorú som počas volebného obdobia 2006 - 2010 vykonával, má zmysel.

Dostavili sa výsledky a preto si myslím, že je mojou povinnosťou, aby som v práci, ktorá sa darí, pokračoval.

2

JUDr. Milan Gavorník

Na konci volebného obdobia...

Bilancovanie primátora mesta

Pomaly sa už končí volebné obdobie, keď som bol zvolený za primátora a ďalších jedenást občanov za poslancov mestského zastupiteľstva (MZ). Už v priebehu volebného obdobia som niekoľkokrát podával občanom i poslancom odpočet svojej práce i práce celého MZ. Teraz, keď sa čas pôsobenia primátora i poslancov MZ končí, je priam mojou povinnosťou zdokladovať Vám, občanom, výsledky našej práce. Čiastočná prezentácia plnenia volebného programu je umiestnená vo výklade domu služieb pred vstupom do kvetinárstva. Veľmi názorne, v skrátenej forme ukazuje, ako sa primátor, poslanci i zamestnankyne MsÚ popasovali s úlohami, ktoré si predsavzali, a ako hospodárili s financiami, ktorých z dôvodu finančnej a hospodárskej krízy bolo mestu zo štátneho rozpočtu pridelených o 4.650.000 Sk menej ako v minulom roku.

Hlavnou úlohou, ktorú som si pred seba na začiatku volebného obdobia postavil (a poslanci sa s ňou stotožnili), je to, aby Leopoldov nebol mestom len na papieri, ale aby nadobudol i charakteristické črty mesta, aby sme z nášho mesta urobili skutočné mesto so všetkým (alebo skoro všetkým), čo k tomu patrí. Uvedomujem si, že táto úloha sa nedá zvládnuť za jedno volebné obdobie. Je to úloha dlhodobá. K tomu, aby sme ju mohli realizovať, musíme mať nejakú solídnu víziu – predstavu o tom, ako má naše mesto vyzeráť. Ja takúto víziu mám a už sme ju začali i čiastočne naplňovať.

V meste v 21. storočí by úplne automaticky mali byť všetci obyvatelia napojení na pitnú vodu. V roku 2007 sa nám to podarilo zrealizovať na jednej z posledných ulíc mesta, na Strečanského ulici. Ešte zostáva posledná ulica, ktorá nie je napojená na pitnú vodu – Trnavská cesta. V spolupráci s a. s. Enviral a Slovenské liehovary a líkérky (SLaL) sa snažíme o to, aby i týchto pár obyvateľov Leopoldova sa mohlo tešiť z čistej, zdravej, pitnej vody. Žiaľ, zatiaľ sa nám nedarí, i keď sa snažíme s uvedenými firmami dohodnúť už v poradí tretí rok.

Ďalšou úlohou mesta je napojiť všetkých obyvateľov na kanalizáciu. Spoločne so starostom Červeníka sa nám podarilo presvedčiť vedenie Trnavskej vodárenskej spoločnosti (TAVOS), aby sa uchádzali o získanie nenávratného finančného príspevku (NFP) z eurofondov na výstavbu kanalizácie v oboch obciach. Dobrá vec sa po čase podarila a TAVOS skutočne dostal NFP na výstavbu kanalizácie vo výške 5.391.852 eur, t. j. 162.434.933 Sk. V priebehu výstavby však došlo k určitým komplikáciám. Ministerstvo životného prostredia (MŽP) z dôvodu údajných nedostatkov vo verejnom obstarávaní, ktoré realizovala TAVOS, odmietlo poskytnúť financie určené na realizáciu výstavby. Preto TAVOS výstavbu kanalizácie dočasne pozastavil.

Mestu Leopoldov sa podarilo po niekoľkých opakovaných jednaniach presvedčiť vedenie TAVOS-u o čiastočnom pokračovaní už začatých prác z vlastných finančných prostriedkov TAVOS-u. Ako som už v mestskom rozhlase informoval, pokračuje sa s budovaním kanalizácie na Piešťanskej a Bernolákovej ul., následne sa bude pokračovať na Námestí svätého Ignáca, Záhradníckej a Hollého ul. Práce na dvoch posledných menovaných uliciach sa z dôvodu vysokej hladiny spodnej vody trochu oneskorila. Dúfam, že v čo najkratšom čase príslušné ministerstvo rozhodne v prospech TAVOS-u a bude sa môcť

pokračovať i na Rázusovej ulici a na Kopaniciach za železničnou traťou.

Už na začiatku volebného obdobia sa podarilo mestu v spolupráci so Železnicami Slovenskej republiky (ŽSR) zrekonštruovať a nanovo vybudovať predstaničný priestor. Cestujúci vlakovou dopravou sa v Leopoldove môžu cítiť oveľa príjemnejšie ako v minulosti. Slúžia im na to nielen zrenovované nástupišťa a príslušné zariadenia budovy stanice, ale i predstaničný priestor, do výstavby ktorého mesto investovalo nemalé finančné prostriedky. Za tieto priestory sa mesto vôbec nemusí hanbiť. Každý, kto prichádza na stanicu, resp. z nej odchádza, hneď o Leopoldove nadobudne inú, pozitívnejšiu mienku ako prednedávnom. Je mu hneď jasné, že je v meste.

Pre mestá sú charakteristické pekné asfaltové komunikácie s chodníkmi. Leopoldov má väčšinu komunikácií síce asfaltových, no väčšina z nich nespĺňa požadované kritériá na cestu 21. storočia. O chodníkoch je zbytočné písať. Je ich málo a väčšina je nekvalitných. Mesto začalo riešiť i tieto otázky. Nanovo sa vybuďovala cesta s chodníkom a verejným osvetlením na Rázusovej ul. k novopostaveným nájomným domom. Po zokruhovaní vodovodu na Strečanského ul. mesto postavilo na tejto ulici novú komunikáciu s vjazdami do domov. Nová komunikácia s chodníkmi a predzáhradkami sa vybuďovala na Sládkovičovej ul. Mesto vybuďovalo i jednosmernú komunikáciu medzi Gajdičovou a Štúrovou ulicou s parkovacími miestami pre osobné automobily. Výstavba nových komunikácií je veľmi drahá vec, no je to istotne lepšie riešenie ako donekonečna plátať diery a výmole na cestách. Istotne dôjde i na ďalšie ulice. V tomto roku ešte máme v pláne vybudovať komunikáciu pred VÚB a na Bernolákovej ulici (po dokončení kanalizácie) od Hlohovskej cesty po poštu a od pošty po tržnicu (okolo mäsiarstva Lukáčik) chceme vybudovať pešiu zónu zo zámkovej dlažby. Verím, že rozpočet mesta umožní pokračovať v nastúpenej ceste i v budúcich rokoch a že konečne budeme môcť dokončiť i chodník na Hlohovskej ceste. Za to, že sa tak nestalo už v tomto volebnom období, sa občanom z tejto časti Leopoldova ospravedlňujem. Finančná situácia mesta to, žiaľbohu, neumožnila.

Každé slušné mesto by malo mať vybudované športoviská, kde by trávili svoj voľný čas športovníci obyvatelia a predovšetkým deti. Mesto, vedomé si tejto svojej povinnosti voči obyvateľom, vybuďovalo nafukovaciu multifunkčnú halu pre organizovaných i neorganizovaných športovcov. Zo sponzorských peňazí a zo svojho rozpočtu opravilo mesto už roky chátrajúcu prístavbu hlavnej budovy TJ a zriadilo v nej krásne priestory pre stolný tenis so sociálnymi zariadeniami a šatňami. Krásne sociálne zariadenia so šatňami a s kotelňou zriadilo mesto i v opustených priestoroch hneď vedľa hlavnej budovy TJ. Tieto zariadenia slúžia pre obyvateľov mesta i okolitých obcí, športujúcich v nafukovacej hale.

Mesto robí všetko potrebné na to, aby v tejto časti Leopoldova vybuďovalo športovo-spoločensko-kultúrnu zónu. Do tejto zóny už teraz patria nielen športoviská, ale i Spolková záhrada, ktorá je určená nielen na každodenné posedenie v pohostinskom zariadení, ale i na organizovanie kultúrnych podujatí, tanečných zábav a hudobných akcií pre mládež. Mesto sa spolupodieľalo i finančne na rekonštrukcii budovy v Spolkovej záhrade rovnakým dielom ako nájomník pán Valko. Mesto participuje i na realizácii podujatí, ktoré sa v Spolkovej záhrade realizujú. Bolo by vhodné, aby mesto investovalo aj do obno-

vy pódia v snahe vytvoriť lepšie podmienky pre účinkujúcich i lepšiu estetický zážitok pre divákov. Skôr narodení spoluobčania sa istotne pamätajú na to, ako to vyzeralo pred pár rokmi v priestoroch terajšieho Námestia sv. Ignáca. Samá bačorina, voda, blato, husi. Terajšia situácia je podstatne lepšia. Plno zelene, lavičky, trávnaté plochy. Túto plochu zvykneme nazývať parkom. Čo je to však za park, do ktorého ľudia nechcú chodiť. Vôbec ich neláka posediť si v ňom, zájsť si tam s deťmi. Mesto má v pláne túto časť mesta zrekonštruovať. Prihlásilo sa do súťaže o získanie NFP z eurofondov na „Rekonštrukciu Nám. sv. Ignáca a prilahlých častí centrálneho parku v meste Leopoldov“. Boli sme úspešní a získali sme finančnú čiastku 842.017 eur, t. j. 25.366.604 Sk. Do jedného roka od začiatku výstavby (možno i skôr) bude mať Leopoldov skutočne mestský park – s krásnou pešou zónou, lavičkami, fontánou, parkovými svetlami, kvetinovými záhonmi, zeleňou atď. Už teraz sa na to tešíme. Následne by bolo dobré, aby mesto prepojilo tento park so športovo-spoločensko-kultúrnou zónou mesta chodníkom, ktorý by viedol k mostíku (kultúrnej pamiatke), z oboch strán ho obíšiel a napojil sa na chodník na Gucmanovej ulici. Mám v úmysle po konzultácii s Krajským pamiatkovým úradom v Trnave urobiť všetko potrebné pre obnovu mostíka tak, aby bol dominantou tejto časti Leopoldova. Leopoldov sa dlhé roky boril (a stále sa borí) s vandalizmom, porušovaním verejného poriadku atď. V spolupráci s Obvodným oddelením Policajného zboru v Leopoldove (OOPZ) sa mesto snaží túto nepriaznivú situáciu riešiť. Kvôli zefektívneniu boja proti vyčítaniu výrastkov sa mesto rozhodlo investovať nemalé peniaze z rozpočtu do vybudovania kamerového systému. Zriadili sme päť otočných kamier v centre Leopoldova a štyri statické kamery na cintoríne. Systém pôsobí nielen represívne (poskytovanie záznamov OOPZ pri vyšetrovaní), ale i preventívne. Podľa finančných možností mesto uvažuje o rozšírení systému do priestorov pred železničnou stanicou.

JUDr. Milan Gavorník, primátor mesta
 foto: V. Moravčík a M. Moravčíková
Dokončenie uverejníme v ďalšom čísle.

Kanalizácia: pokúsia sa riešiť

aj problém osamotených domov

Krátko po tom, čo si vodárenská spoločnosť TAVOS vysporiadala problémy súvisiace s financovaním kanalizácie Leopoldova a Červeníka, začali dodávatelia prác v ostatných týždňoch intenzívnejšie postupovať v prácach a otvorili aj tretiu etapu tvorby kanalizačnej siete na Kopaniciach. Funkčný celok tvoriaci Štefánikovu a Hurbanovu ulicu a časť námestia za parkom skolaudovali ešte v lete. Hotový je aj úsek Piešťanskej cesty ku kinu, dokončievajú sa tu ešte združené prípojky pre domy.

Situáciu na Kopaniciach aj na Záhradníckej ulici však aj naďalej komplikuje vysoká úroveň spodných vôd a znížená bezpečnosť terénu. V týchto dňoch sa začalo s kladením kanalizácie na Rázusovej ulici a po jej dokončení sa sfunkčný celok tvoriaci táto ulica s námestím (zo strany obchodov) a Bernolákovou ulicou, ktoré už majú kanalizáciu. Predpoklad je taký, že skolaudovaný by mal byť ešte do konca tohto roka. Druhú etapu kanalizovania Leopoldova napokon uzavrie dokončenie a kolaudácia funkčného celku Záhradnícka – Hollého a Kukučínova ulica (po železničnú trať).

V októbri sa začalo viac pracovať aj na tretej etape na Kopaniciach. Aj keď výkopové práce na niektorých uliciach Kopaníc sa začnú až v novom roku, už teraz sú na ne pripravené cestné komunikácie – v úsekoch, kadiaľ povedie výkopová ryha, je už rozdrvený asfaltový povrch. Aj keď narušený povrch komunikácií určite skomplikuje napríklad odstraňovanie snehu z nich, dodávatelia týchto prác ich museli zrealizovať v jednom celku kvôli komplikovanému prenájamu a sťahovanie stroja, ktorý tieto práce vykonáva. Vedenie mesta sa priebežne pokúša riešiť v spolupráci s TAVOS-om aj problém osamotených domov, teda domov, ktoré sú umiestnené mimo trasy hlavných stôk, v období vzniku projektovej dokumentácie ešte nejestvovali a nerátalo sa s nimi ani v projektoch, ani v rozpočte. Problematiku naniesli aj na kontrolnom dni a chcú ju osobne riešiť aj s manažmentom TAVOS-u.

Z takmer každý deň meniacej sa dopravnej situácie v meste sú občas nervózni vodiči aj cyklisti. Situáciu by mohlo zjednodušiť osádzanie prenosného dopravného značenia (napr. akákoľvek značka, ktorá by upozorňovala na neprejazdnosť, chýbala na východe zo spojnice medzi Hollého ulicou a námestím, resp. parkom).

Postupným dokončevaním prekládky nízkonapäťových káblov sa z Námestia sv. Ignáca strácajú staré stĺpy, čo umožnilo začať aj opravu cesty pri predajni MDŽ, resp. pôvodnú komunikáciu až do hĺbky 50 cm v úseku od štátnej cesty až po pneuservis nahradiť komunikácia nová s odstavňým parkovacím pruhom zo strany predajne Hamo a pribudne nový chodník zo strany predajne potravín a VÚB.

(jh)

foto: M. Moravčíková

REFERENDUM 2010

K urnám neprišla ani štvrtina voličov

Azda aj rozporuplná prezentácia tohtoročného referenda, v ktorom sa mali občania vyjadriť k zásadným otázkam súvisiacim s efektívnosťou výkonu zákonodarnej a výkonnej moci, sa podpísala pod jeho neúspešnosť a pod prekvapivo nízku voličskú účasť na ňom. Odpovedať na šesť referendových otázok prišlo v sobotu 18. septembra v našom meste z 3334 oprávnených voličov len 795, čo je 23,85 percenta z oprávnených voličov. Pre porovnanie: vo vyššom, trnavskom volebnom okrsku sa na referendovom hlasovaní zúčastnilo 23,30 % a v rámci Slovenska len 22,84 percenta oprávnených voličov. Výsledky hlasovania prinášame v štatistickej skratke:

Účasť v referende:	okrsok č. 1	č. 2	mesto	mesto %	SR %
zapísaných voličov	1929	1405	3334	100	100
odovzdaných hlasovacích lístkov	424	371	795	23,85	22,84

Výsledky hlasovania o jednotlivých otázkach (keďže voliči často hlasovali iba o niektorých otázkach, percentuálny pomer sme vyratúvali z počtu odovzdaných hlasov pri každej otázke):

1. Súhlasíte s tým, aby Národná rada SR zákonom zrušila povinnosť fyzických osôb a právnických osôb platiť úhradu za služby verejnosti poskytované Slovenskou televíziou a Slovenským rozhlasom?
platných hlasov: 768

okrsok	č. 1	č. 2	mesto	mesto %	SR %
ÁNO	364	318	682	88,80	87,24
NIE	46	40	86	11,20	9,02

2. Súhlasíte s tým, aby Národná rada SR zákonom rozšírila možnosť prejednať konanie poslanca Národnej rady SR ako priestupok na všetky priestupky podľa zákona o priestupkoch?
platných hlasov: 789

okrsok	č. 1	č. 2	mesto	mesto %	SR %
ÁNO	419	361	780	98,86	95,40
NIE	4	5	9	1,14	1,73

3. Súhlasíte s tým, aby Národná rada SR ústavným zákonom znížila počet poslancov Národnej rady SR na 100 s účinnosťou od nasledujúceho volebného obdobia?
platných hlasov: 783

okrsok	č. 1	č. 2	mesto	mesto %	SR %
ÁNO	401	357	758	96,81	92,76
NIE	14	11	25	3,19	3,85

4. Súhlasíte s tým, aby Národná rada SR zákonom ustanovila, že orgány verejnej moci môžu obstarávať osobné motorové vozidlá s obstarávacou cenou maximálne 40 tisíc eur?
platných hlasov: 773

okrsok	č. 1	č. 2	mesto	mesto %	SR %
ÁNO	394	339	733	94,83	88,84
NIE	21	19	40	5,17	6,16

5. Súhlasíte s tým, aby Národná rada SR ustanovila možnosť voliť poslancov Národnej rady SR a Európskeho parlamentu prostredníctvom internetu?
platných hlasov: 742

okrsok	č. 1	č. 2	mesto	mesto %	SR %
ÁNO	291	267	558	75,20	70,46
NIE	104	80	184	24,80	22,22

6. Súhlasíte s tým, aby Národná rada SR zákonom vyňala osoby poverené výkonom verejnej moci z možnosti uplatniť právo na odpoveď podľa tlačového zákona?
platných hlasov: 722

okrsok	č. 1	č. 2	mesto	mesto %	SR %
ÁNO	315	294	609	84,35	74,93
NIE	67	46	113	15,65	13,44

Spracoval Juraj Hladký.

Otázka	Odpoveď „ÁNO“		Odpoveď „NIE“		Graf
	Počet	Podiel	Počet	Podiel	
1	870 864	87,24	90 058	9,02	
2	952 281	95,40	17 333	1,73	
3	925 888	92,76	38 450	3,85	
4	886 767	88,84	61 532	6,16	
5	703 336	70,46	221 847	22,22	
6	747 983	74,93	134 163	13,44	

Ja milujem slobodu, mne obeta je svätá...

Požehnali symbolický hrob

Tieto slová piesne, ktoré sa niesli povelom 21. augusta pred západnou bránou leopoldovskej väznice, vari najlepšie vystihujú poslanstvo pravidelného spomienkového podujatia členov Konfederácie politických väzňov Slovenska a ich českých bratov. „Najväčšie tresty sú tie, o ktorých sa nepíše. Je to hlad, chlad a čo bolo spoločné pre všetkých väzňov – to, keď je človek sám na to veľké bremeno. Vo väzení bolo, našťastie, aj veľa kultúrne vyspelých a duchovne múdrych ľudí. Boli tu ľudia, ktorí povzbudzovali k modlitbe a keď bolo treba, rozdelili sa aj o posledný krajec chleba. Mňa držala pri živote nádej, že Boh dopustí a neopustí. Som rád, že mi bolo dopriate prejsť tou ťažkou cestou, ktorá ma naučila žiť skromne, byť odkázaný na ľudí a žiť pre ľudí,“ uvažoval po skončení svätej omše, ktorej hlavným celebrantom bol trnavský arcibiskup Róbert Bezák, aj o uväznení za svoje presvedčenie predseda Konfederácie politických väzňov Slovenska Anton Srholec.

V štyridsiatych a päťdesiatych rokoch minulého storočia sa slovenské a české väznice začali naplňať tzv. politickými väzňami, teda ľuďmi, ktorí boli prenasledovaní a perzekuovaní jednak za svoje občianske presvedčenie, za vieru, ale ja takí, čo boli odsúdení za anagazovanie sa vo verejných funkciách v období vtedajšej Slovenskej republiky či verejne sympatizovali s jej ideológiou. Vo vtedajšej federácii sa termín politický väzeň vzťahoval až na 300 tisíc ľudí, ktorí si odpykávali tresty v 160 väzniciach a ďalších zariadeniach a táboroch PTP. Len na Slovensku bolo po roku 1989 rehabilitovaných 70 tisíc občanov, politických väzňov.

Karol Noskovič, podpredseda Konfederácie, ktorý nevynechal azda ani jednu leopoldovskú pietnu spomienku na politických väzňov, bol na samotke v Leopoldove osem mesiacov: „Zatkli ma kvôli letáku v Pezinku na stanici. Bili ma, so zakrvavenou hlavou a dobitými ústami a nohami ma v noci priviezli v tatrapláne sem do Leopoldova. Nasadili mi okuliare s filcom, aby som nevidel, kde som, hodili ma do cely na nových samotkách, kde bola len holá dlážka stará možno dvesto rokov a deka. Omotal som si ju okolo seba, zaspáť sa mi nedalo a na druhý deň, dobitý zo včerajšej bitky, nevládal som ani vziať si jedlo. Pri vyšetrovaní som musel mať nasadené filcové okuliare, a keď ich nemali poruke, obviazali mi okolo hlavy uterák. Aby nás ešte viac stresovali, svietili nám v cele po celú noc. Až potom som zistil, že som vlastne v Leopoldove,“ hovorí K. Noskovič, ktorý si zakúšil aj neludské podmienky v jáchymovských baniach. Ďalší spoluväzeň, ktorý sa do Leopoldova, známeho už ako likvidačná väznica, a neskôr do Valdíc dostal za organizovanie a šírenie myšlienok hnutia Slobodné Československo, si spomína: „Priamo tu za múrmi Leopoldova som bol jedenásť rokov – skoro osem rokov v samoväzbe a štyri v prísnej izolácii bez práce, so 40-percentnou podvážhou, spal som na dlážke, do cely mi dali konfidenta, ktorý ma mal provokovať. V tejto izolácii nás bolo len dvadsať a bola jediná svojho druhu v celom socialistickom bloku. Ani v Sovietskom zväze taká nebola,“ spomína si a zároveň si uvedomuje, že jeho trest mohol byť ešte vyšší – súd však vzal do úvahy,

že organizáciu Slobodné Československo zakladal ako 17-ročný, teda nepľnoletý... V jeho procese bolo odsúdených ďalších deväť ľudí. Ani jeden dnes už nežije.

V Leopoldove politickí väzni žili aj zomierali. Miesto posledného odpočinku našli ako aj iní väzni na starom väzenskom cintoríne, kde predstavitelia Konfederácie politických väzňov Slovenska v spolupráci s mestom zriadili jednoduchý symbolický hrob neznámeho politického väžňa. Umiestnili ho v osobitne, v sekcii urnových hrobov, pod strom, ktorý akoby vyjadroval pôvodnú atmosféru cintorína. Z textu na informačnej tabuli umiestnenej pri hrobe sa návštevníci môžu dozvedieť, ako boli väzni v 40. – 50. rokoch pochovávaní: *Hrob neznámeho politického väžňa: tento cintorín bol pôvodne väzenským cintorínom, kde boli pochovávaní aj politickí väzni, ktorí položili život za svoje predvečenie v leopoldovskej väznici. Zosnulí väzni boli pochovávaní bez kríža a bez mena len pod väzenským číslom, pretože väzeň už viac nebol človekom, bol len číslom. V takom hrobe odpočívali aj blahoslavení mučeníci biskup Pavol Gojdič OSBM a páter Metod Trčka CSsR. Konfederácia politických väzňov Slovenska 2010.*

Požehnanie symbolického hrobu neznámeho politického väžňa bolo vyvrcholením tohtoročného stretnutia.

Juraj Hladký

Mali ho pochovať na väzenskom cintoríne „za štrekou“

Podnes asi najzaujímavejšie a najutentickejšie svedectvo o živote v leopoldovskej väznici v 50. rokoch minulého storočia sa zachovalo v biografických spomienkach bývalého archivára leopoldovskej väznice a autora najstaršej brožúry o pevnosti a väznici, v jednej osobe aj väžňa, ktorý sa nemohol do nich ináč podpísať, len ako väzeň č. 6069, Karola Körpera [Zrínskeho]. V biografickom dielku *Môj život*, ktoré vyšlo posmrtné r. 1993, si spomína, ako mali na leopoldovskom väzenskom cintoríne roku 1950 pochovať ružomberského farára a preláta Dr. Jána Ferenčíka. Táto spomienka akoby jedna za mnohé môže symbolizovať absurdnosť toho obdobia.

Ján Ferenčík sa narodil v roku 1888 v Kežmarku ako prvý z osemnástich detí horára Jána Ferenčíka. Štúdium teológie ukončil roku 1918 a bol mu priznaný vysokoškolský titul ThDr. V roku 1911 bol kaplánom v Liptovskej Lúžnej a v Liskovej. O rok neskôr začal pôsobiť ako kaplán v Ružomberku, kde nakoniec zostal celých päť rokov. Po smrti Andreja Hlinku bol v októbri 1938 zvolený obecným zastupiteľstvom mesta Ružomberok za ružomberského farára. O úrad farára sa vtedy uchádzali traja kandidáti: Andrej Scheffer, ktorý bol farárom v Černej, Ján Kočiš, dovtedy správca farnosti v Liptovských Sliačoch, a Ján Ferenčík, ktorý bol rektorom seminára v Spišskej kapitule.

Jednoznačným víťazom voľby sa stal Ján Ferenčík. Za ružomberského farára ho slávnostne inštalovali 13. novembra 1938. Funkciu vykonával do roku 1945, keď bol zaistený. O rok neskôr, r. 1946, ho Národný súd v Bratislave odsúdil na 6 rokov väzenia. Počas výkonu trestu zomrel v roku 1950 vo väznici v Leopoldove. K. Körper v časti o prípravách výstavy exponátov múzea vtedajšej trestnice o okolnostiach Ferenčíkovho pohrebu píše:

„Dr. Ferenčík, ružomberský farár a prelát, sa výstavy nedožil. Pripravoval na ňu ešte exponáty

múzea, ale v noci 9. novembra 1950 dostal infarkt a zomrel. Kým ma z cely pustili k nemu, aby som mu dal sviatostné pomazanie, už bolo jeho telo vyložené na chodbe. Jeho pohreb sa stal dejiskom smutnej tragikomédie, preto sa treba o ňom zmieniť podrobnejšie.

Ferenčíka mali pochovať v Ružomberku. Jeho sestra, pani Paučová, prišla do Leopoldova, obliekla ho v márnici do prelátskych šiat a čakala na pohrebné auto ružomerského podnikateľa Slušného. Ale ten meškal, nedodrжал termín. Zatiaľ sa súdruhovia z Ružomberka mali čas telefonicky zdôveriť priateľom v Bratislave so svojimi obavami, že pohreb môže byť demonštráciou „reakcie“. Do Leopoldova prišiel príkaz pochovať ho na trestaneckom cintoríne „za štrekou“ ako ostatných zločincov. Chudera Paučová utekala do Bratislavy. Prosila, intervenovala, ukazovala povolenie, ktoré dostala z Prahy. Nič nepomohlo. Strana v Ružomberku bola proti. Napokon dosiahla, že prišiel príkaz, aby Ferenčíka pochovali v Leopoldove. Pretože tam nebola reč o trestaneckom cintoríne, veliteľ väznice povolil pohreb na občianskom cintoríne v mestečku. Tak milému Jankovi zahrála na rozlúčku naša [pozn. väzenská] kapela. Pohrebné obrady odbavoval mestský dekan Gramantik. Oddiel väzňov odprevádzal kondukt až po bránu väznice. Tam ešte raz zahrála hudba a potom sa išlo s truhlou na cintorín. Z väznice bol v sprievode jeden dozorca, ja ako miništrant a hrobár. Na cintoríne bol čerstvo vykopaný hrob. Spustili doň truhlu, položili na ňu dosky a zasypali. Keď už kňaz odchádzal, opýtal som sa dozorca: „Bol Ferenčík pochovaný na leopoldovskom cintoríne?“ „Áno.“ „Tak rozkaz bol splnený, môžeme ísť.“ Len čo sme sa vrátili s dozorcom do pevnosti, pristavili pohrebné auto, ktoré tam bolo schované, vykopali truhlu, naložili ju na auto a hybaj s ňou na Ružomberok. Nedošli tam však, lebo ich zastavili. Predsa však dovolili, aby sa pohreb konal v Kežmarku, rodisku nebohého, v noci a s vylúčením verejnosti. Takí nebezpeční boli vtedy ešte aj mŕtvi!”

Pripravil (juh)

Zomrel Pavel Uhorskai

Emeritný generálny biskup Evanjelickej cirkvi augsburškého vyznania na Slovensku ThB. Pavel Uhorskai, väznený istý čas aj v Leopoldove, zomrel 5. októbra vo veku 91 rokov. Narodil sa 2. marca 1919 v maloroľníckej rodine v Tomášovciach pri Lučenci, kde bola 10. októbra 2010 aj posledná rozlúčka s ním. V roku 1938 začal študovať na Slovenskej evanjelickej teologickej fakulte v Bratislave. Po jej skončení nastúpil ako kaplán do Uhrovcu a potom pôsobil na viacerých ďalších miestach na Slovensku (Bardejov, Prešov, Štrba, Veľká pri Poprade, Poprad, Ružomberok, Martin). V roku 1947 nastúpil do služby zborového farára v Háji pri Turčianskych Tepliciach, kde rozvinul širokú misijnú činnosť najmä medzi mládežou. Neskôr bol aj vedúcim Kresťanského misijného a rekreačného strediska na Počúvadle. V roku 1951 zaistila P. Uhorskai štátna bezpečnosť za údajnú protištátnu činnosť a odsúdili ho na 34 mesiacov väzenia, zhabanie majetku a peňažnú pokutu. Väznili ho v Leopoldove, Ilave a Bratislave. Prepustený bol v roku 1953 na základe amnestie po Stalinovej smrti. V platnosti však zostala strata občianskych práv na 5 rokov a zákaz vykonávať kňazskú službu.

Neskôr pracoval ako robotník a keďže nemohol vykonávať kňazské povolanie, odišiel do dôchodku. Po nežnej revolúcii ho v roku 1990 zvolili za generálneho biskupa Slovenskej evanjelickej a. v. cirkvi v ČSFR. V roku 1993 sa stal prvým predsedom Ekumenickej rady cirkví v SR. V auguste 1995 ho prezident republiky ocenil Radom Ľudovíta Štúra I. triedy. Mnohí veriaci si pamätajú jeho pamätnú návštevu v neďalekom evanjelickom kostole v Horných Zeleniciach v máji 1992 na stretnutí evanjelickej mládeže. O svojej internácii v leopoldovskom väzení písal vo viacerých časopiseckých prácach, ale aj v rozsiahlej a uznávanej autobiografickej knihe *Ako to bolo* (Tranoscius 1992). V nej samostatnú kapitolu venoval Leopoldovu. „*Vypľňovali sme dotazníky. Tie zbieral od nás tiež väzeň dr. Reisz, bývalý profesor, myslím, v B. Štiavnic. Tento ma počastoval pri vyplňaní môjho vyplneného dotazníka. 'Konečne aj jeden luteránsky farár. Zatiaľ trpia len samí rím. kat. farári.' Pohotovo som odpovedal: 'Treba si všimnúť, prečo sú tu väznení 'len' rímsko-katolícki kňazi. Ja som tu pre náboženské presvedčenie. 'Rím. kat. kňazi boli väznení nielen pre politické, ale i trestné veci ako bývalí členovia HSLS, HG, pre prívlastenie cirkevného majetku, pre protištátnu činnosť a podobne. Taký bol aj dr. Reisz. Hneď mu odpadol hrebienok a prestal sa povyšovať. Potom mi aj zreferoval, že zbadali moju prihlášku do baní a hneď ju zlikvidovali. Predsa vraj ja – kňaz – nepôjdem do baní. Vôbec – títo rím. kat. kňazi mali v Leopoldove akýsi 'gang'. Rozoznávali, hľadali a sledovali svojich politických protivníkov – väzňov a intrigovali proti nim. O tom by vedel hodne podrobností br. Martin Straško, J. Lichner a už nebohý J. Ursíny. Hneď mi aj prezradil, že pôjdem do matracárskej dielne, ba zariadené bolo aj to, že ma preložia na izbu, kde je ubytovaný M. Straško i J. Lichner*“ (s. 68).

Pripravil (maju)

KOMUNÁLNE VOĽBY 2010

Po štyroch rokoch si budeme môcť v komunálnych voľbách vybrať spomedzi kandidátov zaregistrovaných mestskou volebnou komisiou primátora a poslancov mestského zastupiteľstva, ktorí nás budú zastupovať pri správe mestských vecí v období rokov 2010 – 2014. Voľby sa uskutočnia v sobotu 27. novembra 2010 a oproti predchádzajúcim volebným obdobiam budeme poslancov voliť v jednom volebnom obvode, čiže kandidáta už nebudeme voliť len v jednom okrsku, ale každého kandidáta môžeme voliť v ktoromkoľvek volebnom okrsku v meste. O funkciu primátora sa uchádzajú Mgr. Samuel Filip, JUDr. Milan Gavorník, Ing. Róbert Gergič, Jozef Krilek, Mgr. Štefan Marcinka a Bc. Miroslav Ondruška.

Mestská volebná komisia v Leopoldove podľa § 18 zákona SNR č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov 11. októbra zaregistrovala vedno tridsiatich dvoch uchádzačov o funkciu poslanca. Do jedenásťčlenného poslaneckého zboru Mestského zastupiteľstva v Leopoldove kandidujú:

Štefan Bajtoš (Smer)

51 rokov, technik, Leopoldov, Hurbanova ul. 184/46,

Klement Blaško (Strana zelených)

61 rokov, dôchodca, Leopoldov, Ul. M. R. Štefánika 37,

Peter Blaško (Kresťanskodemokratické hnutie)

51 rokov, rušňovodič, Leopoldov, Kukučínova ul. 726/1,

Ing. Pavol Cibula (Kresťanskodemokratické hnutie)

44 rokov, vedúci referent dopravy, Leopoldov, Ul. Jozefa Murgaša 31,

Ing. Róbert Gergič (nezávislý kandidát)

45 rokov, samostatne zárobkovo činná osoba, Leopoldov, Hurbanova 49,

PhDr. Juraj Hladký, PhD. (nezávislý kandidát)

35 rokov, vysokoškolský pedagóg, Leopoldov, Kukučínova 27,

Bc. Edita Hrašková (Kresťanskodemokratické hnutie)

42 rokov, živnostníčka, Leopoldov, Hurbanova ul. 147/19,

Marián Chudý (Smer)

32 rokov, živnostník, Leopoldov, Hlohovská cesta 68/74,

Miloš Jančár (Strana zelených)

56 rokov, živnostník, Leopoldov, Strečanského 606/13,

Mgr. Lubomír Jošt (nezávislý kandidát)

53 rokov, živnostník, Leopoldov, Sládkovičova 995/48,

Bc. Terézia Kavuliaková (nezávislá kandidátka)

38 rokov, administratívna pracovníčka, Leopoldov, Rázusova ul. 1491/33,

Mgr. Róbert Levčík (nezávislý kandidát)

32 rokov, finančný kontrolór, Leopoldov, Nádražná ul. 4,

Ing. Anton Lietava (Hnutie za demokratické Slovensko)

50 rokov, pedagóg, Leopoldov, Štúrova ul. 436/38,

Ing. Eva Likavčanová (Kresťanskodemokratické hnutie)

49 rokov, inšpektorka jadrovej bezpečnosti, Leopoldov, Námestie sv. Ignáca 14,

Ján Míka (Smer)

50 rokov, technik, Leopoldov, Hurbanova ul. 166,

Mgr. Renáta Miklošová (nezávislá kandidátka)

47 rokov, učiteľka, Leopoldov, Gojdičova ul. 477/11,

Milan Moravanský (Kresťanskodemokratické hnutie)

39 rokov, technik radiačnej bezpečnosti, Leopoldov, Ul. 1. mája 1043/105,

Libor Obora (Hnutie za demokratické Slovensko)
68 rokov, dôchodca, Leopoldov, Hurbanova ul. 140,

Ing. Pavol Ondriga (Kresťanskodemokratické hnutie)

49 rokov, elektrotechnik, Leopoldov, Záhradnícka ul. 681/4,

Bc. Miroslav Ondruška (nezávislý kandidát)
53 rokov, referent prípravy personálu, Leopoldov, Gucmanova 9,

PhDr. Roland Osvald (Smer)

70 rokov, redaktor, Leopoldov, Gajdičova 476,

Ing. Ladislav Pelzl (Kresťanskodemokratické hnutie)

34 rokov, živnostník, Leopoldov, Kukučínova 730/9,

Mgr. Radovan Pikna (Smer)

38 rokov, referent, Leopoldov, Ul. Ivana Krasku 24,

Stanislav Piovarči (Smer)

60 rokov, technik, Leopoldov, Ul. 1.mája 417/103,

Mária Rihová (Kresťanskodemokratické hnutie)

66 rokov, dôchodkyňa, Leopoldov, Sládkovičova ul. 989/36,

Jozef Šiška (Smer)

53 rokov, rušňovodič, Leopoldov, Sládkovičova 981/20,

Dalimíra Štitáková (Strana zelených)

55 rokov, kuchárka, Leopoldov, Nádražná 501,

Ing. Peter Tolarovič (Kresťanskodemokratické hnutie)

27 rokov, inžinier telekomunikácií, Leopoldov, Hlohovská cesta 54/21,

Klára Vachanová (Kresťanskodemokratické hnutie)

57 rokov, dôchodkyňa, Leopoldov, Záhradnícka ul. 718/15,

Mgr. Margaréta Vozáriková (Kresťanskodemokratické hnutie)

24 rokov, právnička, Leopoldov, Strečanského 17,

Gustáv Zenner (Smer)

72 rokov, dôchodca, Leopoldov, Ul. 1. mája 372/34,

Pavel Zlámala (Strana zelených)

47 rokov, technik, Leopoldov, Ul. M. R. Štefánika 223/33.

Predstavujeme Vám kandidátov na funkciu primátora mesta Leopoldova

Mestská volebná komisia v Leopoldove 11. októbra 2010 zaregistrovala v súlade so zákonom šiestich kandidátov do volieb primátora:

Mgr. Samuel FILIP (nezávislý kandidát)

33 rokov, vládny audítor, Leopoldov, Nám. sv. Ignáca č. 54,

JUDr. Milan GAVORNÍK (nezávislý kandidát)

59 rokov, primátor mesta, Leopoldov, Záhradnícka ul. 27,

Ing. Róbert GERGIČ (nezávislý kandidát)

45 rokov, samostatne zárobkovo činná osoba, Leopoldov, Hurbanova ul. 49,

Jozef KRILEK (nezávislý kandidát)

29 rokov, produktový manažér, Leopoldov, Strečanského 12,

Mgr. Štefan MARCINKA (nezávislý kandidát)

49 rokov, štátny zamestnanec, Leopoldov, Ul. 1.mája 16,

Bc. Miroslav ONDRUŠKA (nezávislý kandidát)

53 rokov, referent prípravy personálu JE, Leopoldov, Gucmanova ul. 9,

Kandidátom na funkciu primátora mesta sme v úsilí zabezpečiť dostupnú a vyváženú informovanosť ponúkli možnosť predstaviť seba a svoj volebný program kandidáta na funkciu primátora mesta Leopoldova. Túto možnosť ponúkame vždy pred komunálnymi voľbami všetkým kandidátom za dodržania rovnakých pravidiel.

MGR. SAMUEL FILIP

kandidát na funkciu primátora mesta

zamestnanie: vládny audítor prostriedkov Európskej únie

„Je dôležité mať filipa“

Som nezávislým kandidátom na post primátora mesta a nepodporuje ma žiadna politická strana alebo hnutie. Moja rodina žije v Leopoldove už od 19. storočia. Mám 33 rokov, vysokoškolské vzdelanie a 7 rokov pracujem ako vládny audítor v rezorte ministerstva financií. Kontrolujem hospodárenie štátnych organizácií a obcí s finančnými prostriedkami Európskej únie a štátneho rozpočtu. Mám bohaté skúsenosti a prehľad o možnostiach čerpania finančných prostriedkov z Európskej únie.

V prípade môjho zvolenia za primátora mesta bude mojím cieľom:

- Skvalitnenie života všetkých obyvateľov mesta a tiež budúcich generácií.
- Pokračovať v tom, čo bolo dobré, vylepšiť to, čo sa nepodarilo, a začať nové projekty.
- Vybudovať z Leopoldova moderné mesto vhodné pre život mladých ľudí aj seniorov.

Zabezpečím rozvoj mesta najmä využitím fondov EÚ v oblasti:

- Sociálnej – starostlivosť o seniorov, klub dôchodcov.
- Dopravnej infraštruktúry – budovanie a rekonštrukcia ciest a chodníkov.
- Zabezpečenia dostupnosti bývania – výstavba nájomných bytov a príprava nových pozemkov na individuálnu výstavbu v katastri mesta Leopoldov.
- Kultúrnej – vybudovanie areálu v katastri mesta Leopoldov vhodného na rôzne kultúrne a hudobné akcie.
- Školy – vybavenie školy modernou technikou ako na výučbu, tak aj na mimoškolskú činnosť.

Okrem uvedených oblastí chcem zlepšiť život obyvateľov mesta tým, že:

- Nezvýšim miestne dane a poplatky, prípadne zvýšenie niektorej dane budem kompenzovať znížením inej dane.
- Zvýšenú pozornosť budem venovať najmä efektívnemu využívaniu finančných prostriedkov, s ktorými mesto hospodári.
- Zabezpečím zvýšenie informovanosti o činnosti mestského zastupiteľstva v oblasti hospodárenia mesta.

Každý mesiac 5% zo svojho platu venujem konkrétnym ľuďom alebo organizáciám, ktoré to budú najviac potrebovať.

JOZEF KRILEK

nezávislý kandidát na funkciu primátora mesta

Vážení spoluobčania,

dovoľte mi poďakovať sa Vám všetkým, ktorí ste si našli čas v tejto upo-
náhlanej dobe vo viere v reálne naplnenie prisľúbených predsavzatí a
seriózny a čestný prístup volených zástupcov vo vedení mesta. Ďaku-
jem Vám všetkým a slubujem, ak mi dáte svoju podporu, že budem
konať v prospech všetkých občanov a nie úzkej skupiny známych.

Ako väčšina z Vás vie, som verným občanom Leopoldova rovných 30 rokov. Študoval som na
Obchodnej akadémii v Hlohovci a v súčasnosti si rozširujem svoje vzdelanie na Vysokej
škole ekonomiky a manažmentu verejnej správy v Bratislave, odbor verejná správa a regio-
nálny rozvoj, pretože chcem viac rozumieť finančným zákonom a svoje vedomosti použiť v
prospech všetkých, ktorí finančnú pomoc najviac potrebujú. Predovšetkým by som však
chcel spraviť všetko preto, aby som svoje poznatky využil v prospech nášho mesta pri zabez-
pečení finančných prostriedkov na dobudovanie kanalizácie, vybudovanie prístupových
ciest a chodníkov pre chodcov.

Čas strávený v mojom rodnom meste bol dostatočne dlhý na to, aby som pochopil, že určité
veci sa musia zmeniť. Hlboko si uvedomujem najmä potrebu riešenia voľnočasovej aktivity
mládeže. Voľný čas a jeho zmysluplné napĺňanie aktivitami v sebe skrýva veľký potenciál pre
formovanie osobnosti detí a mládeže. Mladým ľuďom treba ponúknuť dostatok priestorov na
záujmovú, športovú a kultúrnu činnosť od útleho veku až do dospievania, na letné alebo
zimné využitie, inak svoj voľný čas budú tráviť v pohostinstvách a venovať sa nežiaducim čin-
nostiam. Investovať do voľného času detí a mládeže znamená prevenciu pred vandalizmom,
kriminalitou a závislosťami od alkoholu a drog. Organizovanie pravidelných kultúrnych a
športových podujatí v našom mestečku, obnovenie prevádzky kina a podpora mladých špor-
tovcov nám taktiež pomôže zviditeľniť Leopoldov na turistickej a kultúrnej mape Slovenska.

Našou povinnosťou je taktiež brať ohľad na generáciu seniorského veku, ktorá predstavuje
značnú časť populácie s diferencovanými potrebami a záujmami. Sú to jednak potreby a záuj-
my v sociálno-ekonomickej sfére, akými sú sociálne poistenia a zabezpečenie, dôchodkové
zabezpečenie, služby a dávky sociálnej starostlivosti, zdravotníctvo, bývanie, kultúra, škol-
stvo, zamestnanosť, ekonomika. V neposlednom rade sú to i záujmy v oblasti psychologicko-
spoločenskej sféry, akými sú účasť na riadení spoločnosti, duchovný život, bezpečnosť,
voľný čas. Mojm plánom je zlepšenie spolupráce s existujúcou organizáciou dôchodcov.
Solidarita medzi staršou a mladšou generáciou je základným predpokladom porozumenia a
vzájomnej spolupráce.

Viem, že mnohí z Vás neveria, že všetky predvolebné sľuby sa raz splnia a rozumiem Vášmu
skepticizmu, keďže mnohí predchádzajúci kandidáti sľubovali, a po tom, čo sa voľby skonči-
li, všetky sľuby sa vytratili z pamäti a občania boli sklamaní. Je potrebné si stanoviť priority a
urobiť potrebné rozhodnutia. Naše mesto Leopoldov potrebuje lídra so sebavedomím a opti-
mizmom, ktorý bude tvrdo a odovzdane pracovať, ktorý sa nevzdá svojich predsavzatí a ktorý
sa bude snažiť prekonať aj tie najväčšie prekážky! Táto kampaň nie je len o mne, ale predo-
všetkým o vás a o tom, čo môžeme spoločne dosiahnuť. Vaše hlasy, volajúce po zmene, sú
potrebné na to, aby sme spoločne mohli riešiť problémy, ktoré Vás trápia a znepokojujú.

Verím, že jedného dňa sa Leopoldov stane multikultúrnym mestom s vysokou životnou úrov-
ňou, ktoré bude mať čo ponúknuť všetkým vekovým generáciám. Mesto, ktoré bude plniť tri
funkcie: zamestnanie, bývanie a oddych...

MGR. ŠTEFAN MARCINKA

nezávislý kandidát na funkciu primátora mesta

Narodil som sa 17. júla 1961 v Hlohovci. Od roku 1964 som občanom Leopoldova. Základné vzdelanie som absolvoval v ZDŠ v Leopoldove, stredoškolské vzdelanie na Strednej priemyselnej škole v Trnave a vysokoškolské vzdelanie som ukončil v roku 1985 na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského v Trnave.

Po ukončení štúdia som pracoval v Strednom odbornom učilišti poľnohospodárskom vo Voderadoch a od roku 1987 som štátnym zamestnancom. Som ženatý, mám dve deti.

Za prioritné ciele môjho volebného programu, ktorý Vám teraz, vážení spoluobčania, v skrátenej forme predkladám, považujem predovšetkým tieto oblasti:

- dobudovanie inžinierskych sietí vo všetkých častiach Leopoldova,
- oprava cestných komunikácií a chodníkov, aj na Prechodnom,
- výstavba nájomných bytov pre mladé rodiny,
- vytvárať vhodné podmienky pre malých a stredných podnikateľov s cieľom vytvorenia nových pracovných príležitostí,
- v zmysle platných predpisov podporovať rozvoj súkromného podnikania v našom meste a rovnocennosť všetkých podnikateľov,
- podporiť rozvoj obchodnej siete a služieb, ktoré v Leopoldove absentujú,
- v zmysle môjho programu „Bezpečné mesto“ zabezpečiť merač rýchlosti pri vstupe do mesta,
- zvýrazniť označenie priechodov pre chodcov,
- vybudovanie komunikácie pre cyklistov – cyklotrasy,
- získať finančné prostriedky z EÚ na projekt a spolu s VÚC Trnava vybudovať chodník na križovatku Leopoldov – Hlohovec – Hlohovec, miestna časť Šulekovo,
- vytvárať účinné opatrenia proti živelným pohromám a mimoriadnym udalostiam,
- vybudovanie oddychovo-športovej zóny pre mladých, určenej na kolieskové korčuľovanie,
- v spolupráci so ZVJS zabezpečiť využívanie kultúrneho domu pre seniorov, mládež a matky s deťmi,
- v spolupráci s OOPZ zabezpečiť prevenciu bezpečnosti starších občanov v ich domovoch,
- zabezpečiť efektívne a kvalitné fungovania Klubu dôchodcov.

Úlohy uvedené v mojom volebnom programe chcem naplniť v spolupráci s novým mestským zastupiteľstvom, s okolitými mestami a obcami, VÚC Trnava, ale najmä s Vami, občanmi mesta Leopoldov. Ak Vám záleží na našom meste, nenechávajte nič na náhodu a prídte k volebným urnám. Hlas každého z Vás je dôležitý. Iba vtedy sa môžu naplniť naše sny o krásnom meste. Budem počúvať Vaše pripomienky a návrhy.

Mgr. Štefan Marcinka

BC. MIROSLAV ONDRUŠKA

nezávislý kandidát na funkciu primátora mesta

Vážené dámy a páni,

dovoľte, prosím, aby som Vám na začiatok predstavil seba a svoje predstavy o práci primátora a smerovaní Leopoldova, nášho mesta.

Volám sa Miroslav Ondruška, mám 53 rokov, som ženatý, mám dve deti a som rímskokatolíckeho vyznania.

Po skončení ZDŠ a SPŠ strojníckej v Trnave som nastúpil do rušňového depa Leopoldov ako rušňovodič. Neskôr som pracoval v Technických službách mesta Trnava ako garážmajster, potom v JRD Dechtice ako zásobovač a od roku 1988 pracujem v Atómových elektrárnach Bohunice na rôznych pozíciách, od roku 2001 na útvare prípravy zamestnancov.

V roku 2002 som ukončil vysokoškolské štúdium prvého stupňa na Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre, na Katedre politológie, so zameraním na územnosprávne členenie a verejnú správu. Na základe hodnotenia mojich doterajších vedúcich som spoľahlivý tímový hráč s vynikajúcimi manažérskymi a organizačnými schopnosťami.

V Leopoldove žijem 6 a podnikám 9 rokov, ale cez farnosť som spojený s Leopoldovom už 23 rokov, nakoľko doteraz som žil 18 rokov v Červeníku.

Vzhľadom na uvedené môžem povedať, že dôverne poznám problémy, ktoré nás všetkých ťažia a myslím si, že naše mesto ako druhé najväčšie mesto okresu **nenapreduje** tak, ako by malo, resp. **mohlo a ako by si jeho obyvatelia zaslúžili**.

Prečo je to tak? Zamýšľali ste sa nad tým? Nemôže to byť v tom, že už dvadsať rokov sú v zastupiteľstve takmer tí istí poslanci? Nezabúdajme, že práve poslanci svojím hlasovaním, na základe svojho svedomia a schopností rozhodujú o všetkom. Primátor iba môže do istej miery ovplyvniť ich rozhodnutia váhou svojej osobnosti a schopností, ale hlavne správnymi argumentmi a príkladmi.

Preto som sa rozhodol kandidovať na primátora a ponúkam svoje vedomosti, znalosti a schopnosti pre zmenu, lebo zmeny sú potrebné a nevyhnutné pre pokrok a napredovanie.

Tu vidím aj hlavné ťažisko mojej práce, komunikovať a vysvetľovať na všetkých úrovniach, v snahe zmeniť myslenie a následné konanie nielen poslancov, ale aj nás všetkých.

Chcem zintenzívniť spoluprácu so susediacimi obcami v rámci nášho regiónu, **posilniť naše postavenie v ňom a využiť ich skúsenosti pre rozvoj nášho mesta**. Treba si priznať, že niektoré dosiahli viac a je sa čo učiť. Čím skôr to akceptujeme, tým lepšie pre nás!

Uistujem Vás, že **budeme pokračovať vo všetkom, v čom sme dobrí** a motivovať, aby sme boli ešte lepší.

Tu sa Vás pýtam, považujeme naozaj všetci toto mesto za svoje, chováme a správame sa tak? Mne sa, žiaľ, zdá, že sa správame, ako keby všetko okolo nás bolo **niekoho a nie naše - moje!**

Ako inak si mám vysvetliť skutočnosť, že napr. máme zberný dvor s možnosťou bezplatného odkladania odpadu všetkého druhu a aj napriek tomu niektorí spoluobčania vyvážajú odpad za mesto, prípadne ho pália vo svojich dvoroch? **Odstránenie takýchto skládok platíme všetci**, pričom tie peniaze by sme mohli využiť na iný účel. Toto je plytvanie **Vašimi** peniazmi! Nehovoriac o znečisťovaní životného prostredia.

Nezabúdajme však, že možnosti mesta sú dané rozpočtom, tento sa napĺňa hlavne z viace-

rých typov daní a tie sú limitované. Preto sa budem usilovať o **efektívnu komunikáciu** s terajšími podnikateľmi, sídliacimi na území mesta a na základe ich skúseností **pritiahnúť ďalších**. A tým okrem príjmov mesta zabezpečiť aj **vytvorenie nových pracovných príležitostí pre Vás**.

Nebudem Vám tu vymenúvať konkrétne ulice, kde vybudujeme cestu, chodník a na inom mieste zasa nainštalujeme kameru, v škole vymeníme okná, budeme podporovať hasičov, športovcov, mládež atď. Toto všetko považujem za samozrejmé, **to sú povinnosti primátora**, resp. zamestnancov MsÚ. Ozaj, ste spokojní s ich prácou? Ja i tu vidím rezervy.

Nakoľko kanalizáciu teraz financuje vodárenská spoločnosť (TAVOS) a rekonštrukciu námestia zasa Európska únia, **investície z našich prostriedkov budú zamerané hlavne na opravy, prípadne výstavbu ciest a chodníkov**. Pre tento účel mestské zastupiteľstvo určí priority, vypracuje a schváli akčný plán, podľa ktorého budeme postupovať. Dopravnú infraštruktúru budeme okamžite riešiť hlavne zriadením jednosmerných ulíc, **čím výrazne zvýšime bezpečnosť chodcov**.

Na základe vlastných skúseností viem, že kúpiť u nás pozemok na stavbu rodinného domu je veľmi ťažké, preto v snahe **udržať v našom meste hlavne mladých ľudí** urobím všetko potrebné pre **otvorenie nového stavebného obvodu so všetkými inžinierskymi sieťami!**

Mojím hlavným cieľom je s úctou a pokorou Vám slúžiť / nie vládnuť, kvalifikovane rozhodovať vo Vaš prospech, ale aj s rozvahou trestať tých, ktorí Vám budú škodiť!

Rubriku redaktne pripravil -jh-.

Na návšteve Wieliczky aj sídla poľských kráľov

Občianske združenie Šanec pre svojich členov pripravilo v dňoch 26. a 27. augusta dvojdný poznávací zájazd Oravica – Krakov. Prvý deň sme obdivovali Slovenský orloj v Starej Bystrici, ktorého kompozíciu predstavuje sediaci Madona, Sedembolestná Panna Mária, patrónka Slovenska. Ide o najväčšiu drevenú sochu na Slovensku. Vo výklenkoch orloja sú umiestnené bronzové plastiky zobrazujúce významné osobnosti veľkomoravských dejín, počnúc kniežaťom Pribinom a kráľom Svätoplukom, pokračujúc Antonom Bernolákom a Ľudovítom Štúrom až po našich veľikánov 20. storočia – Milana Rastislava Štefánika a Andreja Hlinku. Srdcom celého orloja je tzv. astroláb, teda ciferník s astronomickými údajmi. Práve tento astroláb robí zo starobystrického Slovenského orloja prvý a vlastne jediný orloj na Slovensku.

Po prehliadke tohto skvostu sme pokračovali cez Novú Bystricu a Zákamenné na Oravicu. Cestou sme navštívili aj malú dedinku Krivá, ktorá je rodiskom rehoľnej sestry Zdenky Cecílie

Schelingovej. V tamojšom kostole je jej socha a jej spolurodáci, a nielen tí, si aspoň takto pripomínajú jej cnostný a príkladný život. Zdenka Schelingová zomrela 31. júla 1955 a jej pozostaky boli neskôr prevezené na kláštorný cintorín do Podunajských Biskupíc. Pápež Ján Pavol II. ju 14.9.2003 ako vôbec prvú ženu zo Slovenska vyhlásil za blahoslavenú.

Prvý deň nášho výletu sa chýlil ku koncu, preto sme zamierili do Oravice, kde sme mali zabezpečené ubytovanie a tu sme ešte stihli navštíviť termálne kúpalisko. Na druhý deň sme po výdatných raňajkách zamierili za hranice všedných dní, do poľského Krakova. Cestou sme navštívili solnú baňu vo Wieliczke. Po zdolaní 380 schodov sme sa ocitli v hĺbke 327 metrov, kde sme so zatajeným dychom mohli obdivovať výtvary baníkov, ktorí pri kopaní soli vytvorili množstvo postáv, medzi nimi aj sochy skvelých Poliakov - Jána Pavla II., Mikuláša Kopernika či kráľa Kazimíra Veľkého a takisto kino pre 80 ľudí. Najväčšia kaplnka sa nachádza v hĺbke 101 metrov a vmestí sa do nej päťsto ľudí. Počas 2,5-hodinovej prehliadky tejto jaskyne nám poľský sprievodca poukazoval, čo všetko sa dá vytesať do praobyčajnej soli – či už nádherné lustre alebo iné vzácnosti.

Ďalšou zastávkou na našom výlete bola návšteva Wawelu v Krakove. Wawel je nízky vrch (228 metrov n. m.) v Krakove na ľavom brehu Wisly, kde stojí kráľovský hrad a Katedrála sv. Stanislava a Václava. Návšteva výstavy gobelínov v jednej časti hradu bola skutočnou pastvou pre oči. Prezreli sme si aj Katedrálu Boleslava I. Kazimír III. Veľký nechal na Waweli vystavať gotický hrad, základ súčasného kráľovského hradu, ktorého majestrátnosť sme obdivovali. V podzemí tohto chrámu sú hrobky významných predstaviteľov poľského národa. Pod Wawelským hradom na ceste do centra je umiestnený drevený kríž ako spomienka na udalosti z roku 1944, keď v Katynskom lese našlo smrť množstvo poľských dôstojníkov a predstaviteľov poľského národa. V roku 2010 tu pribudlo 94 nových mien – obetí hroznej leteckej katastrofy – takmer všetkých vysokých predstaviteľov Poľska vrátane prezidentského manželského páru.

Po vzhliadnutí mnohých historických skvostov v Krakove sme zamierili domov. A akáže by to bola cesta, keby sme sa nezastavili na salaši na bryndzových haluškách. A tak sme šťastne, plní nových dojmov a bryndzových halušiek, dorazili vo večerných hodinách domov.

Michal Adamkovič

Piecky v škôlke už nepotrebujú,

no riaditeľku ešte čosi trápi

Vynovenú materskú školu si pochvalujú žiaci aj pani učiteľky. Deti sa s radosťou tešia z veselej farebnej budovy a sčasti aj nového vybavenia, dosah modernizácie budovy však asi najlepšie vedia zhodnotiť zamestnanci škôlky pod vedením riaditeľky Heleny Foltánovej. Začiatok školského roka stihli načas, dvere škôlka otvorila svojim žiakom druhého septembra. To už boli všetky najnáročnejšie práce, ktoré by sa za bežnej prevádzky nedali realizovať, ukončené. Zásadný podiel na tom majú najmä nepedagogickí zamestnanci škôlky, ktorí nepretržite v škôlke pracovali aj cez leto, ale do práce skôr ako počas bežných rokov nastupovali aj učiteľky. Z výsledku sa teda tešia všetci: zateplením a výmenou plynového vykurovacieho zariadenia sa ustálila teplota v celej budove (nehovoriac o úspore energie), v škôlke už nechýba teplá voda, vymalované farebné triedy sú pre deti sympatickejšie a optimistickejšie. „Doteraz bolo pre nás nevyhnutnosťou, aby sme v daktorych triedach a spálňach prikurovali elektrickými pieckami, no ani tak sme nedosiahli takú teplotu, aká je v miestnostiach teraz. Piecky sme už, našťastie, odložili do skladu a dúfam, že tak skoro ich už potrebovať nebudeme. Efektívnosť vidíme už teraz na spotrebe plynu a verím, že sa to prejaví aj na menšej chorľavosti detí,“ spokojne hovorí riaditeľka H. Foltánová.

Škôlka je modernejšia, bezpečnejšia a polepšila si aj vo vybavení. Vedenie škôlky získalo nový nábytok do tried i šatní, športové náčinie, náradie, učebné pomôcky a podobne. „V poslednom období sme pocítovali aj problém s ležadlami. Z vlastných zdrojov sa nám podarilo kúpiť 72 dostatočne veľkých ležadiel a pre najstaršie deti sa nám podarilo zabezpečiť nové učebné pomôcky zamerané na rozvoj predčitateľskej gramotnosti,“ vysvetľuje riaditeľka a hovorí o ďalších cieľoch. „V tomto školskom roku chceme pokračovať v prispôsobovaní interiérov tried a prispôsobovať ich jednak potrebám detí, ale aj potrebám výchovno-vzdelávacej čin-

nosti. Požiadala som preto na rodičovskom združení o pomoc rodičov a veľmi ochotne nám v tejto oblasti ponúkol pomoc architekt Ing. Kalivoda."

V súčasnosti škôlku navštevuje vedno 94 detí od dvoch do šesť rokov, z toho najstarších, 5- až 6-ročných, je spolu rovných päťdesiat. „V tomto školskom roku sme pre záujem zo strany rodičov o umiestnenie detí v našom predškolskom zariadení prijali o 11 detí viac, ako nám ukladá školský zákon," vysvetľuje H. Foltánová. Problém s navýšeným počtom nemala ani štátna školská inšpekcia, keďže v škole pracuje tím skúsených a kvalifikovaných pedagogičiek a zodpovedného nepedagogického personálu, ktorý vytvára podmienky na čo najoptimálnejší vývoj detí. „Tu je však nenahraditeľná spolupráca s rodičmi a ďalšími odborníkmi," prízvukuje riaditeľka. „Počas roka takto absolvujeme viacero individuálnych či kolektívnych stretnutí či už v súvislosti s pedagogicko-psychologickými vyšetreniami predškolákov na posúdenie školskej zrelosti a pripravenosti detí na vstup do 1. ročníka základnej školy, ale o mnohých jednotlivostiach konzultujeme s rodičmi, kolegynami zo základnej školy, logopédmi a ďalšími odborníkmi. Naše deti sa osobitne tešia najmä na návštevy vyučovacieho procesu v základnej škole."

Aj vďaka svojim entuziazmom a skúsenosťami zohratému kolektívu učiteľiek leopoldovskí predškoláci si svoje „škôlkarstvo" užívajú naozaj činorodo. Počas roka sú to desiatky podujatí a projektov. Spomeňme len doktoré, na ktoré istotne tak skoro nezabudnú: noc v materskej škole, hľadanie pokladu v MŠ, ochutnávka bylinkových čajov... Všetky sú koncipované tak, aby deti nielen príjemne pobavili, ale zároveň aby boli poučné aj výchovné zároveň a aby v deťoch rozvíjali zdravé a žiaduce návyky. Aj preto učiteľky v projektoch s deťmi dbajú na všestranný rozvoj detí, na rozvoj ich environmentálneho cítenia, zdravého stravovania, prirodzenému rešpektu k iným a pod. Napríklad projekty Deň zdravia – dentálna výchova, Deň mlieka a mliečnych výrobkov, Zitka Obezitka, Indiánske leto a ďalšie aj viacdnňové projekty sú vzácne a presne načasované s ohľadom na všeobecne nepriaznivé trendy v oblasti budovania si správnych návykov v mnohých oblastiach.

V takej škôlke je teda najmladším Leopoldovčanom radosť žiť. Aj keď riaditeľka jeden problém vidí: „Je ním vandalstvo. Najmä teraz, keď mesto zakúpilo na detské ihrisko v areále škôlky nové atrakcie, preliezky a hojdačky a školský dvor sa mení na príjemnú zónu, obávam sa, kedy deti vstúpia do triedy s plačom, že ich hojdačky sú rozbité..." hovorí s obavou. Keď už totiž zo škôlky odídu deti aj poslední zamestnanci, má vo zvyku jej areál navštevovať zopár bezprízorných výrastkov, ktorú sú schopní bez akéhokoľvek súcitu deťom zničiť preliezačky či hojdačky, na ktoré sa deti každý deň tešia. Takých skúseností majú pracovníci MŠ už viacero. Azda sa však blýska na lepšie časy, pretože areál materskej školy si budú pozorne všimáť leopoldovskí strážcovia zákona, a tak hádam aj deti už budú môcť pokojnejšie spať.

J. Hladký

foto: K. Vachanová

PESTROFAREBNÁ ŠKÔLKARSKÁ JESEŇ

Vo štvrtok 23. septembra 2010 sme radostne privítali príchod jesene a definitívne sme sa rozlúčili s letom. Slniečko krásne hrialo a od 15:00 hod sa začali zaplňať stolíky na školskom dvore materskej školy tekvicami i rôznymi ozdobami. Priniesli ich rodičia, aby spoločne so svojimi ratolesťami a priamo pred ich očami vytvorili a premenili tekvice do rôznych podôb.

Všetky diela zhromaždili do trávy na módnu tekvicovú prehliadku. Pani riaditeľka Foltánová podakovala rodičom za šikovnosť a tvorivosť, detí odmenila sladkosťami a pozvala ich na večernú prehliadku rozžiarených tekvic. Až vtedy vynikla ich krása a mali by ste vidieť tú radosť v očiach detí.

Na druhý deň sme sa spoločne zhromaždili na školskom dvore a zaspievali sme si pieseň:

*„Hu-hu-hu-hu hu-hu,
strašiak striehne v kruhu.*

*Čo by sme sa báli,
je to strašiak tekvicový,
je to strašiak malý.”*

Všetkým rodičom dakujeme za aktívnu spoluprácu a tešíme sa na spoločne aktivity.

Október v materskej škôlke

Šálku voňavého čaju, sladké koláče, vlúdna tvár, ruka, ktorá vie tak nežne pohladkať... A veľké srdce plné lásky! Stará mama, starý otec, to všetko u Vás vždy nájdem, a preto Vás mám tak rád...

Takto sme sa prihovorili 11. októbra všetkým starým rodičom detí z najstaršej vekovej skupiny, ktorí nás potešili návštevou a strávili príjemné chvíle v kruhu svojich vnúčat. Boli sme milo prevkapaní početnou účasťou. Pri príležitosti Mesiaca úcty k starším sa predškoláci prezentovali básňami, piesňami, tancom i dramatizáciami. V priestoroch telocvične si mohli všetci prítomní prezrieť výstavu jesenných plodov z tekvic, zeleniny i ovocia, ktorú sa nám podarilo vytvoriť v spolupráci s rodičmi. Spomínanú výstavu sme o pár dní rozšírili o predmety z nášho okolia a nazvali sme ju Tradície regiónu. Nielen starí rodičia, ale hlavne naši najmenší sa priamo zoznámili s exponátmi z minulosti – s kuchynským náradím, mutovníkom, jednotlivými časťami krojov zo Šulekova, Maduníc i s historickými fotografiami. Súčasťou výstavky boli i výrobky zo šúpolia, ktoré pochádzali z Bojničiek a Dvorníkov.

Obdivovali sme šarkany a mnohé podoby jablka

13. októbra 2010 sme sa stretli i s rodičmi na Šarkaniáde. Bolo krásne slnečné počasie a hoci sme nemali priaznivý vietor, šarkany nezradili a vyleteli aspoň kúsok do povetria. Deti si na poliach za mestom precvičili beh po nerovnom teréne a ich radosť z letiacich šarkanov sme umocnili sladkou odmenou.

Týždeň od 11. do 15. októbra 2010 sme venovali jablku a možnosti jeho spracovania. Za aktívnej spolupráce počas edukačných aktivít deti spoznávali rôzne druhy jablák, možnosti ich konzumácie – či už vo forme štiav, šalátov alebo koláčov. Rôznymi technikami spracúvali tému jablka počas výtvarnej i pracovnej aktivity. V piatok spoločne pripravovali rôzne druhy koláčov, ktoré pani kuchárky upiekli v kuchyni materskej školy. Pochutnali si na nich nielen deti, ale aj personál celého zariadenia. Veríme, že aj pestrosťou aktivít rozširujeme poznatky detí a vytvárame priaznivú atmosféru, ktorá sa odráža na spokojnosti našich zverencov.

Mozaiku pripravila Zuzana Luhová.

foto: Jana Potocká

UČIA ICH SPRÁVAŤ SA ZODPOVEDNE K SEBE AJ INÝM

Jedným z ostatných výchovno-vzdelávacích projektov, ktoré mali deťom materskej školy v praxi ukázať dôležitosť správneho a rýchleho rozhodovania sa a konania a ktoré na deti silno zapôsobili, bol aj projekt dopravnej bezpečnosti, keď do areálu školy prišli na troch policajných autách príslušníci PZ so zaplnutými „húkačkami“. „Pre deti to bol zážitok a určite si ich výklad dobre zapamätali. Vysvetlili deťom, ako sa majú správať na cestách či už ako chodci, korčuliari, bicyklisti, že musia dodržiavať pravidlá cestnej premávky kvôli vlastnej bezpečnosti a bezpečnosti iných. Predviedli deťom, čo všetko musí mať bezpečný bicykel a že všetky deti na bicykloch musia mať prilby. Aj totu cestou by som sa rada poďakovala za spoluprácu majorovi Lžoldovi, riaditeľovi tunajšieho oddelenia Policajného zboru SR,“ hovorí o praktickom dopravnobezpečnostnom projekte H. Foltánová. Deti v akcii videli aj zásah policajného psa a ukážky z výcviku služobného psa, ba mohli si sadnúť aj do policajného auta a vyskúšať si nepriestrelné vesty. Reflexné značky na označenie bicyklov boli pre deti vhodné darčeky na ochranu ich bezpečnosti na ceste.

Počas podobného projektu aj hasiči, ktorí navštevujú materskú školu pravidelne už viac rokov, porozprávali deťom, s ktorými nebezpečnými predmetmi môžu prísť do styku a ako sa majú v takých prípadoch správať. Pán Chovan, ktorý je mnohoročným dobrovoľným hasičom, názorne predviedol, čo sa stane, ak deti neopatrne zaobchádzajú so zápalkami. Deti mali možnosť prakticky hasiť oheň, prezrieť si hasičské auto a naučiť sa, ktoré zariadenie na čo slúži. Pri návšteve záchranárov zo „stodvanástky“ si deti zasa vypočuli krátku a jednoduchú prednášku lekárkych záchrannej služby o tom, čo sa robí so zranenými v sanitke, ako sa podáva prvá pomoc, dozvedeli sa, ako sa správať v krízových situáciách a na záver si prezreli vybavenie sanitky. „Podobnými akciami chceme prispieť k zníženiu rizík, ktoré hrozia deťom v čase, keď nie sú s rodičmi alebo dospelými, a k tomu, aby vedeli, ako sa majú správať v nebezpečných situáciách,“ pragmaticky konštatuje riaditeľka.

(jh)

foto: Jana Potocká

Pod'akovanie

Nielen v období 50. výročia úmrtia biskupa P. P. Gojdiča dôchodkyne a členky Ružencového bratstva z Leopoldova upravujú priestor na mestskom cintoríne pri hlavnom kríži, na ktorom je umiestnená pamätná tabuľa blahoslavených Petra Pavla Gojdiča a Dominika Trčku. Okrem toho, že vysadili kvety, starajú sa aj o dôstojný výzor bezprostredného okolia, nezabúdajú pritom ani na susedný hrob Mons. Ludovíta Hollého. Poďakovanie za to patrí pani Margite Krestanovej, Márii Podolákovej a Monike Strakovej.

M. Adamkovič

Gitku zaujalo...

Cintorín, cintorín - záhradka najdrahšia...

I tak môžeme nazvať cintorín. Je to miesto, ktoré pripomína hranicu nášho pozemského putovania. Smutný je mesiac november daždivej chladnej jesene. Ale i tak nech nás naša myseľ v tichom smútku k cintorínu poženie. Spite v pokoji, naši drahí, v blaženom Božom objatí. Otče, prosím, priviň ich k sebe a buď k nim láskavý. „Na dušičky pamätajte, z očistca im pomáhajte. Budú nám tiež pomáhať, keď budeme skonávať.“

Pripravila Gitka Bayerová

Spoločenská kronika

September - október 2010

Povedali si áno

Ing. Štefan Králik
a Mgr. Dominika Vachanová
Luboš Bucko
a Nikola Šoková
Marek Rábara
a Mgr. Mária Tolarovičová
Matúš Tomík
a Martina Ucháľová
Róbert Masár
a Viera Chmelanová

Narodili sa

Nina Švataráková
Radovan Čorňák
Richard Ondriš

Naši jubilanti

60-roční

Anežka Benková
Viera Galová
JUDr. Milan Gavorník
Gabriela Ivančíková
Mária Javorová
Miroslav Kršňák
Helena Náhlíková
Jozefína Poláková

Eva Valková

Helena Zavacká

65-roční

Magdaléna Chovancová
Vincent Jurík
Antónia Kučíková
Júlia Miklová
Božena Nemcová
Valeria Oborová

Jozef Straka
Miroslav Šoka
Marian Vinkler
Emília Vlasáková
Anna Žibeková

70-roční

Helena Barošová
Vlasta Bistáková
Anastázia Danihelová
Jozef Kováč
Eva Langová
Pavol Mello
Mária Ottingerová
Štefan Pirchan
Milan Ravinger
Ondrej Straka
Marian Špacír
Mária Zlámalová

75-ročné

Adela Pallayová
Mária Strapáčová
Mária Štuchalová

80-roční

Milan Gučman
Rudolf Hrnčár
Ludmila Kulková
Veronika Šitárová
Anna Trgalová

81-roční

Irena Hotová
Mária Husková
Mária Kišová
Vincent Plecho
Mária Podoláková

82-roční

Ján Andrášik
Mária Ondigová
Mária Slováková

83-roční

Ludovít Blažo
Irena Heráková
Veronika Krausová
Mária Paulovičová
Viliam Srdoš

84-ročné

Katarína Haulišová
Marta Slivková

85-ročné

Elena Pachová
Vilma Winklerová

86-ročná

Emília Haulišová

87-ročné

Júlia Bartušová
Magdaléna Danielová

89-ročné

Amália Kršňáková
Vilma Polčíková

90-ročná

Margita Šoltýsová

92-ročná

Mária Kadašová

97-ročná

Anna Geričová

Srdečne blahoželáme!

Opustili nás

Juraj Jakuba
Anna Chlapečková
Jozefína Divincová
Miloslav Škrabák
Karol Grimek
Ernest Hornák
Češť ich pamiatke.

Pripravila Viera Lietavová

časopis obyvateľov Leopoldova

Ročník: 25. Vydáva: Mesto Leopoldov. Adresa redakcie: Hlohovská cesta 2, 920 41 Leopoldov. Redakčná rada: Juraj Hladký – predseda, Mária Moravčíková, Kristína Vachanová, Martin Jurčo. Asistentka: Marieta Patajová. Telefón: 033/734 22 07. Fax: 033/734 23 88, casopis@leopoldov.sk. Vychádza šesťkrát ročne. Inzercia v redakcii. Cena výtlačku: 0,33 EUR. (10 Sk) Náklad: 499 ks. Tlač: VM-print Leopoldov. Distribúcia: Rozširuje sieť domácich predajcov. Evidenčné číslo: EV 4016/10.

Ing. Róbert Gergič

pre voľby
číslo

Nezávislý kandidát na primátora mesta Leopoldov

3

*Iba s vašou dôverou sa môžem po
voľbách na chvíľu stať číslo jeden, a to
iba preto, aby som hájil vaše záujmy.*

*Cítim, že dozrel čas zúročiť a povýšiť
dvadsaťročnú skúsenosť v leopoldovskej
samospráve na post, ktorý by opäť
zosúladil kroky mestskej samosprávy
a vedenia mesta.*

*Nie je potrebné hrať sa
na politikov, ale preu-
kázať obyčajné poz-
nanie potrieb nášho
mesta a jeho obyvate-
ľov.*

*Svoju víziu nášho
Leopoldova, pokojné-
ho domova, vám po-
núkam ako svoju
alternatívu.*

**Voľte trojku, aby sme sa
spoločne stali jednotkou!**

Nezodpovedné je sľubovať nesplniteľné.

ZA JTRA kto z koho...

Mgr. Samuel FILIP

Ing. Róbert GERGIČ

Jozef KRILEK

Mgr. Štefan MARCINKA

JUDr. Milan GAVORNÍK

Bc. Miroslav ONDRUŠKA